Hieronymus, Sophronius Eusebius: Epistolae
Basel: Nicolaus Kesler, 1497 Seite 33

pter præſentẽ neceſſitatẽ: placuit tibi vt ſis ſancta corpore & ſpiritu: non ſuperbias eiuſdem ec
cleſiæ membrũ es: cuius & nuptæ ſunt. Capitulũ. IIII.
S Imius fortaſſe fuerim in expoſitione ꝓpoſitionũ eius: & legenti faſtidium fecerim: ſed
n vtile ratus ſum cuncta molimina eius: quaſi inſtructã aciẽ contra me ꝓponere: & totũ
hoſtilẽ excercitũ cũ ſuis turmis ac ducibus cõgregare: ne poſt primã victoriã alia mihi
deinceps prœlia naſcerent̃. Igit̃ non dimicabo contra ſingulos: nec paucorũ ero paſſim congre
gatione cõtentus: toto certãdũ eſt agmine: & incõpoſiti hoſtiũ cunei: ac latrocinij more pugnã-
tes: inſtructa ac ordinata acie repellendi. Apponã in prima fronte apoſtolũ Paulũ: & fortiſſimũ
ducẽ ſuis telis. i. ſuis armabo ſentẽtijs: ſciſcitãtibus eñ ſup hac quæſtiõe Corinthijs: pleniſſime
reſpondit doctor gentiũ & magiſter eccl'iæ: quicqd ſtatuerit hic: xp̃i in illo loquentis legẽ pute
mus. Simulq; ne lectoris tacita cogitatio cũ cœperimus ſingula quæ ꝓpoſita ſunt diluere: ſẽp ad
apl'm ſe reſeruet: & ſtudio validiſſimaꝝ quæſtionũ priora negligẽs: ad extrema feſtinet. Int̃ cæ
tera Corinthij p lr̃as quæſierãt: vtrũ poſt fidẽ xp̃i cœlibes eſſe deberẽt: & continentiæ cauſa q̃s 1. Cor. 7
habebãt vxores dimitterẽt? An ſi virgines credidiſſent inirent mr̃imonia? Et cũ ex duobus eth-
nicis vnus credidiſſet in xp̃m: vtrum nã credens derelinq̃ret nõ credentẽ? Et ſi eſſent ducendæ
vxores: chriſtianas tm̃ accipi iuberet: an & ethnicas? Videamus igit̃ quid ad hæc Paulus reſpõ-
derit: de his autẽ quæ ſcripſiſtis mihi: bonũ eſt hoĩ mulierẽ non tangere: ꝓpter fornicatiões aũt
vnuſqſq; vxorẽ ſuã habeat: & vnaquæq; viꝝ ſuũ habeat: vxori vir debitum reddat: ſimiliter &
vxor viro: vxor ꝓprij corporis non habet poteſtatẽ: ſed vir: ſimilit̃ & vir ꝓprij corporis ſui non
habet poteſtatẽ: ſed mulier: Nolite fraudare inuicẽ: niſi forte ad tempus ex cõſenſu vacetis orõi
Et iteꝝ ad ipſum reuertimini ne tẽtet vos Sathanas ꝓpter incõtinẽtiã veſtrã: Hoc aũt dico iuxta
indulgentiã: non iuxta imperiũ: Volo eñ oẽs hoĩes eſſe vt meipſum: ſed vnuſquiſq; ꝓpriũ do-
num habet ex deo: alius qdẽ ſic: alius aũt ſic. Dico autẽ innuptis & viduis: bonũ eſt eis ſi ſic p-
manſerint vt ego. Si autẽ ſe nõ continẽt: nubãt: melius eſt eñ nubere q̃ vri. Reuertamur ad ca-
put teſtimonij: Bonũ eſt inquit hoĩ mulierẽ nõ tangere: malũ eſt ergo tangere: nihil eñ bono cõ
trariũ eſt: niſi malũ. Si autẽ malũ eſt & ignoſcit̃: ideo cõcedit̃: ne malo quid deterius fiat: quale
T eñ illico bonũ eſt: qd' cõditione deterioris cõcedit̃? Nũq̃ eñ ſubieciſſet: vnuſqſq; vxorẽ ſuam
habeat: niſi præmiſiſſet: ꝓpter fornicationẽ aũt. Tolle fornicationes: & nõ dicet vnuſqſq; vxo-
rem ſuã habeat: velut ſi quis diffiniat: Bonũ eſt triticeo pane veſci: & edere puriſſimã ſimilã. Tñ
ne qs cõpulſus fame comedat ſtercus bubulũ: cõcedo ei: vt veſcat̃ hordeo. Nũqd iccirco frumẽ-
tũ nõ habebit puritatẽ ſuã: ſi fimo hordeũ præferat̃. Bonũ eſt illud naturaliter: qd' cõparationẽ
nõ habet mali: qd' prælatiõe alterius nõ obumbrat̃. Simulq; aĩaduertẽda ẽ apl'i prudentia: Nõ
dixit bonũ eſt vxorẽ non habere: ſed bonũ eſt mulierẽ nõ tãgere: quaſi & in tactu piculũ ſit: q̃ſi
qui illã tetigerit nõ euadat: quæ viroꝝ p̃cioſas aĩas capit: quæ facit adoleſcentiũ euolare corda.
Alligabit quis in ſinu ignẽ: & non cõburetur? Aut ambulabit ſup carbones ignis & non arde-
bit? Q uõ igit̃ q ignẽ tetigerit ſtatim adurit̃: ita viri tactus & fœminæ ſentit naturã ſuam: & di-
uerſitatem ſexus intelligit. Narrant & gentiliũ fabulæ Mitrã & Erichtoniũ vel in lapide vel in Ouid.
terra: de ſolo eſtu libidinis eſſe generatos. Vnde & noſter Ioſeph: qa tãgere nolebat illã ægyptiã meth. li.
fugit ex manibus eius. & quaſi ad morſum rabidiſſime canis: ne pauliſper virus ſerperet: palliũ 2. fa. 14.
qd' tetigerat abiecit. Propter fornicationẽ aũt vnuſqſq; vxorẽ ſuã habeat: & vnaquæq; virũ ſuũ
habeat: Non dixit vnuſqſq; ꝓpter fornicationẽ vxorẽ ſuã ducat: alioqn hac excuſatione libidi-
ni frena laxaſſet: ne q̃tienſcũq; vxor morit̃: totiens ducẽda ſit alia: ne fornicemur: ſed vnuſqſq;
vxorẽ ſuam habeat: ſi eam inqt habeat: ſua vtat̃: quã habebat anteq̃ crederet. quã bonũ erat nõ
tangere: & poſt fidem xp̃i ſororẽ tantũ noſſe: non coniugẽ: niſi fornicatio tactum eius excuſa-
bilẽ faceret. Vxor ꝓprij corporis nõ habet poteſtatẽ: ſed vir: ſimilit̃ & vir ſui corporis non ha
bet poteſtatẽ: ſed vxor. Omnis̃ hæc quæſtio de his eſt qui in matrimonio ſunt: an eis liceat vxo-
V res dimittere: qd' & dñs in euangelio ꝓhibuit. Vnde & apl'us ait: Bonum eſt mulierẽ non tange-
re. Sed qa qui ſemel duxit vxorem: niſi ex conſenſu non valet ſe abſtinere: nec dare repudiũ non
peccanti: reddat coniugi debitum: quia ſpõte ſe alligauit vt reddere cogeret̃. Nolite fraudare in-
uicem: niſi forte ex conſenſu ad tempus vt vacetis orationi. Oro te quale illud bonum eſt: quod
orare ꝓhibet? Q uod corpus chriſti accipi non permittit? Q̃diu impleo mariti officium nõ im-
pleo continentis. Iubet idem apoſtolus in alio loco: vt ſemp oremus: Si ſemper orandũ eſt: nũq̃ 1. theſ. 5.
ergo coniugio ſeruiẽdũ: quoniã quotienſcũq; vxori debitum reddo: orare non poſſum. Petrus 1. Pe. 3.
apoſtolus experimentũ habens coniugaliũ vinculoꝝ: vide quo modo informet eccleſiam: quid
doceat chriſtianos: ſimiliter viri cohabitantes iuxta ſcientiam: quaſi infirmiori vaſculo mulie-

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-604/0033
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt